

er ikke tilladt Kommissarierne at paatage sig andet Arbejde ved Jernbaner eller Jernbaneanlæg end det, der er forbundet med deres Embedsgerning“. Man har nu i Folketinget indsat en Sætning, der lyder saaledes: „Det er ikke tilladt Kommissarierne at paatage sig andet Arbejde ved Jernbaner eller Anlæg, der henlægges under Kommissariatet, osv....“. Jeg forstaar det ikke; det ser ud som en Indskrænkning, men der blev sagt af Ordføreren i Folketinget, at det var en Udvikelse af det, de ikke maatte give sig af med. Jeg tror, at det, der stod i det oprindelige Forslag, var bedre, nemlig, at de ikke maa paatage sig andet Arbejde ved Jernbaner end det, der er forbundet med deres Embedsgerning; jeg kan ikke se Nødvendigheden af den Tilføjelse, som Folketinget har gjort i Slutningen af § 2; det er imidlertid allerede omtalt af den ærede første Taler i Dag (Bramsen), og jeg skal ikke opholde mig videre derved.

Endelig har jeg endnu kun en Bemærkning at gøre ved Lovforslaget, nemlig den, at jeg var i Tvivl, da jeg læste Lovforslagets § 4, om, hvorledes dette stillede sig til den nuværende Kommissariatsgerning, om det var Meningen, at Kommissariatsforholdene skulde blive ved efter Ordningen af 1906. Men i saa Henseende lade Lovforslagets Motiver og den højtærede Ministers Ord i Dag ingen Tvivl tilbage, og Forholdet er altsaa det, at det særlige Kommissariatsforhold for Øernes Vedkommende bortfalder, naar denne Lov træder i Kraft, og det særlige Kommissariatsforhold for Jyllands Vedkommende vedbliver kun, indtil den paagældende Embedsmand træder tilbage af en eller anden Grund, saa at disse Kommissariatsforhold ere dermed forsvundne. Vi staa, naar denne Lov træder i Kraft, lige overfor de to nye Kommissarier med deres Gerning og lige overfor Ministeriet med sin Gerning, den midlertidige Tilstand forsvinder, saa snart Forholdene tillade det. — Dette angaaende Lovforslaget.

Den første ærede Taler (Bramsen) indledede sine Bemærkninger i Dag med nogle Ord af mere politisk Karakter. Jeg har ikke været forberedt paa, at noget saadant skulde komme frem, og skal derfor heller ikke drøfte eller i stort Omfang omtale det, der i saa Henseende blev nævnt. Jeg er dog ikke bange for at sige i Dag paa egne Vegne og paa min Gruppes Vegne, altsaa uden særlig Konference med den, at denne Gruppe har jo gjort det til sin Opgave at — jeg vil ikke kalde det mægle

mellem Tingene, men at gøre sit til, at de to Ting, Folketinget og Landstinget, kunne arbejde godt sammen, og jeg anser det for en Pligt for enhver Mand, baade i Landstinget og Folketinget, at gøre sit til, at et lykkeligt og forstaaende Forhold fremelskes, fremskaffes mere og mere mellem de to Ting. Naar saa er, kan jeg ogsaa kun udtale min Beklagelse af eller sige, at jeg med Beklagelse læste de Ord, som blev fremsatte paa et Møde — jeg tror, det var i Jylland — af den højtærede Trafikminister. Denne Udtalelse gjorde mig ondt, fordi jeg synes, at hver Gang vi i Stedet for at sige: „Lad os gøre, hvad vi kunne, for at arbejde sammen“, fremhæve for vore Medborgere: „Det er vanskelige Forhold, det er besværlige Forhold at arbejde med det ene Ting mod det andet“, saa begaa vi en Fejl. Og jeg synes, at navnlig bør almindelige Udtalelser af denne Art ikke finde Sted paa tilfældige Møder omkring i Landet og bør ikke komme fra den enkelte Fagminister; thi kun, naar de fremsættes fra Konseilspræsidentens Side, have de Betydning. Derfor har jeg, som sagt, ogsaa med Beklagelse læst disse Udtalelser og har, da nu Sagen er rejst, ikke kunnet tilbageholde disse mine Ytringer i Sagen, uden at jeg i øvrigt i Dag føler mig kaldet til at tage en videre Debat om dette Spørgsmaal.

Ministeren for offentlige Arbejder (Jensen-Sønderup): Foranlediget saavel af en Udtalelse af det ærede 6te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) som navnlig af, hvad det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) begyndte med, maatte jeg maaske, uagtet det staar i meget ringe eller slet ingen Forbindelse med Forslaget, med den højtærede Formands Tilladelse gøre et Par Bemærkninger om det af dem omtalte Forhold.

Jeg kan saa udmærket godt begynde med at udtale min Beklagelse af den Opfattelse, der synes at have dannet sig, i hvert Fald indenfor et Par af det høje Tings Grupper, af en Udtalelse, som jeg fremkom med en Gang i Julen, tror jeg. Jeg beklager det saa meget mere, som Udtalelsen i Virkeligheden snarere af det høje Tings Flertal eller af de to Grupper, hvis Ordførere have hentydet til den, korrekt gengivet burde have været opfattet som en Hensyntagen og Imødekommen overfor Anskuelse fra disse to Gruppers Side. Uden at komme ind paa nogen udførlig Gengivelse af de Udtalelser, jeg brugte ved den paagældende Lejlighed,